

a nocte temporis
Choeur de Chambre de Namur
Reinoud Van Mechelen

vrijdag 5 juni 2026
Schouwburg Leuven

Solisten

Reinoud Van Mechelen – Abaris & artistieke leiding

Gwendoline Blondeel – Alphise

Lore Binon – Sémire, een nimf, de Liefde, Polymnie

Robert Getchell – Calisis

Tomáš Král – Adamas, Apollon

Philippe Estèphe Gardeil – Borilée

Lisandro Abadie – Borée

A NOCTE TEMPORIS

viool 1: Rodolfo Richter (concertmeester), Izana Soria, Madoka Nakamaru, María Florencia Romero Zurro

viool 2: Elise Dupont, Marrie Mooij, Dirk Vandaele, Marieke Vos

altviool: Ingrid Bourgeois, Manuela Bucher

cello: Ronan Kerno, Mathilde Wolfs, Edouard Catalan, Julien Hainsworth, Clémence Schiltz

contrabas: Elise Christiaens

fluit: Anna Besson, Sien Huybrechts

hobo: Shunsuke Kawai, Rodrigo Lopez Paz

fagot: Niels Coppalle, Lisa Goldberg, Isabel Favilla

klavecimbel: Philippe Grisvard

hoorn: Anneke Scott, Bart Cypers

percussie: Sylvain Fabre

CHOEUR de CHAMBRE de NAMUR

sopraan 1: Camille HUBERT, Elke JANSSENS, Astrid PATAY, Aurélie MOREELS,

sopraan 2: Estelle DEFALQUE, Aline FERBER, Eléonore MARMORET, Zoé PIREAUX

haute contre : Camillo ANGARITA, Daniel BRANT, Brice CLAVIEZ-HOMBERG, Branislav RAKIC

tenor : Nicolas BAUCHAU, Eric FRANCOIS, Amaury LACAILLE, Nicolas MAIRE

bas : Lucas BEDECARRAX, Etienne DEBAISIEUX, Christophe GAUTIER, Jean-Marie MARCHAL, Samuel NAMOTTE, Tom VAN BOGAERT

Met de genereuze steun van Aline Foriel-Destezet
& Elisabeth Bernard, Catherine Ferrant, Stéphane Peard

a nocte temporis wordt ondersteund door Vlaanderen - state of the art
Co-productie Perpodium

Les Boréades

Tragédie lyrique en cinq actes (1763)

Jean -Philippe Rameau (1683-1764)

Livret attribué à Louis de Cahusac

Scan deze QR
voor de volledige teksten met vertaling

Personages

Alphise, koningin van Bactrië

Sémire, vertrouweling van Alphise

Borée, god van de noorderwinden

Calisis en Borilée, zonen van Borée

Abaris, geliefde van Alphise

Adamas, hogepriester van Apollo

Apollo, god van het licht

Een nimf

L'Amour

Samenvatting libretto

Eerste bedrijf. Koningin Alphise, koningin van het land Bactrië, moet als echtgenoot kiezen tussen een van de Boreaden, de twee zonen (Calisis en Borilée) van Borée, de god van de noorderwinden. Dankzij hun afkomst kunnen zij de troon pretenderen. Maar in het geheim bemint ze Abaris, de beschermeling van Adamas, de hogepriester van Apollo. De afkomst van Abaris is mysterieus. De twee zonen van Borée dringen er op aan dat de koningin haar keuze maakt.

Tweede bedrijf. Abaris vertrouwt Adamas toe dat hij Alphise bemint, maar dat hij geen hoop heeft. Adamas overtuigt hem te volharden. In de tempel van Apollo bekent Alphise aan Abaris dat zij in een droom de god Borée heeft gezien die haar rijk vernietigt. De emotie die Abaris hierbij toont verradt zijn gevoelens tegenover de koningin, die op haar beurt haar liefde bekent. De zonen van Borée verklaren opnieuw hun liefde voor Alphise. Eros verschijnt en geeft aan Alphise een betoverde pijl die elk onheil kan bestrijden. De god van de liefde kondigt aan dat Alphise mag kiezen, maar dat zij alleen een nakomeling van Borée mag huwen.

[pauze]

Derde bedrijf. Alphise en Abaris twijfelen aan de goede afloop van hun liefdesrelatie. Het volk is ongeduldig om de naam van de nieuwe koning te kennen, maar Alphise besluit om af te zien van de troon om te kunnen huwen met wie zij echt bemint. Calisis en Borilée roepen de woede van Borée op, die een razende wind ontketent. Tijdens een geweldige storm wordt Alphise door de Boreaden ontvoerd.

Vierde bedrijf. Abaris is wanhopig, maar Adamas spoort hem aan wraak te nemen of afstand te doen van zijn geliefde. Abaris besluit het rijk van Borée te veroveren.

Vijfde bedrijf. Alphise verblijft in het onderaardse rijk van Borée, die haar opdraagt te kiezen tussen een van zijn zonen of gevangenschap. Calisis en Borilée dringen aan, maar de koning verkiest foltering boven toegeving. Dankzij de betoverde pijl slaagt Abaris er in de razende winden te kalmeren. Apollo verschijnt en openbaart dat hij de vader is van Abaris, die hij heeft verwekt bij een nimf die een nakomeling was van Borée. Niets staat nog de vereniging van Alphise en Abaris in de weg.

De opera eindigt met een feestelijk loflied op liefde, vrede en geluk.

Les Boréades of de triomf van de liefde: Rameaus ultieme meesterwerk

1672 is het geboortjaar van de Franse opera. Het centrum was het hof van Lodewijk XIV, het monopolie was in handen van zijn beschermeling, de componist Jean-Baptiste Lully. In Frankrijk benoemde men het gezongen toneel echter niet 'opéra', maar 'tragédie lyrique' of 'tragédie en musique'. Men beschouwde het genre opera als een soort verlengstuk van de gesproken tragedie, met als modellen Pierre Corneille en Jean Racine. Daaruit volgde een onvoorwaardelijk respect voor de tekst, gebaseerd op een declamatorische voordracht, wars van virtuoos vertoon, in sterk contrast met de Italiaanse opera.

Centraal staat dan ook het *récit* (het recitatief), dat qua ritmische voordracht perfect geënt was op de taal, maar melodisch zeer rijk uitgewerkt. De air was het equivalent van de Italiaanse aria, maar die was niet bedoeld om de zanger te laten schitteren met vocaal vuurwerk. Ook hier blijft de tekst primeren. Terwijl men in Italië het koor geleidelijk uit de opera bant, blijft het in Frankrijk een centrale rol spelen. Ook het aandeel van het orkest is van uitzonderlijk belang, vooral in de balletten die in elk van de vijf bedrijven voorkomen. Een Franse opera zonder een ruim aandeel aan dansen is overigens ondenkbaar! Bijzonder geliefd waren ook de descriptieve delen, zoals het oproepen van natuurverschijnselen, met een voorkeur voor stormen.

Lully's model bleef lang nazinderen, al ontsnapte men na verloop van tijd niet aan de Italiaanse invloed, wat voor heel wat controverses een bitse polemieken zorgde. Wie ervan kon meespreken was Jean-Philippe Rameau, die met vijf *tragédies lyriques* het genre nieuw leven inblies. Tot in zijn vijftigste levensjaar liet hij het theater echter links liggen: tot dan toe had hij zich als componist beperkt tot werken voor klavecimbel en enkele motetten en cantates. Zijn naam bleef aanvankelijk vooral verbonden met een baanbrekend theoretisch traktaat over de harmonie uit 1722.

Met zijn eerste opera *Hippolyte et Aricie* werd hij in 1733 wel op slag een beroemdheid, vooral doordat hij in het eerbiedwaardige genre à la Lully een aantal vernieuwingen invoerde die zo ingrijpend waren dat er een hevige strijd losbarstte tussen de aanhangers van Lully (de Lullistes) en de verdedigers van Rameau (de Ramistes). Zijn tegenstanders verweten hem vooral het 'teveel aan muziek' ten nadele van de aandacht voor de tekst: het orkest kwam te prominent aan bod en de vele airs brachten het *récit* in het gedrang. Bovendien vond men zijn muziek te geleerd, te veel gestoeld op zijn theoretische concepten, met complexe harmonieën en vaak gekruid met agressieve en bizarre dissonanten.

Rameau zette echter door en uiteindelijk won hij het pleit. Tussen 1737 en 1749 volgden nog drie opera's. Daarna ging zij aandacht vooral weer naar andere vormen van muziektheater en naar theoretische geschriften, tot hij in 1763 als tachtigjarige de Franse muziekwereld verraste met zijn vijfde tragédie lyrique: *Abaris ou les Boréades* (vaak afgekort tot *Les Boréades*), 'Abaris of de Zonen van Borée', de god van de noorderwinden. De winden waaiden echter uit de verkeerde richting, want na twee repetities eind april 1764 werd de uitvoering om nog onduidelijke redenen geannuleerd en de partituur definitief opgeborgen. Mogelijk had de censuur problemen met enkele provocerende verzen, 'C'est la liberté qu'il faut que l'on aime, le bien suprême c'est la liberté', of de muziek zelf vond men wellicht (alweer) problematisch: te complex, onuitvoerbaar...

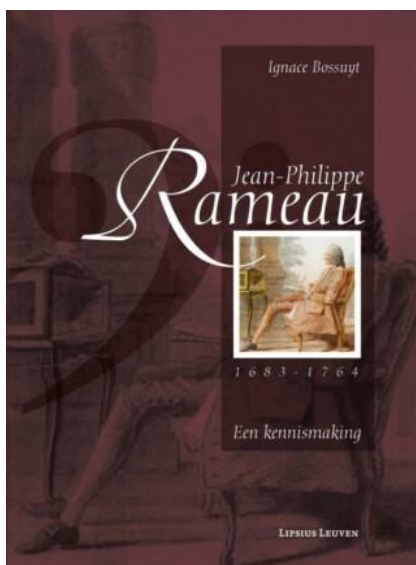
Het verhaal, gecentreerd rond het thema van de blijkbaar onmogelijke vereniging van twee geliefden, verwijst zijdelings naar de antieke mythe van Boreas, de noorderwind, die zijn geliefde ontvoert die hem een tweeling baart. (Zie de samenvatting van het libretto). In zijn laatste opera demonstreert Rameau op fenomenale wijze zijn ongeëvenaarde orkestratiekunst: hij is een ware tovenaer van het orkestraal koloriet, dat wemelt van de verrassende vondsten. Dit is al duidelijk vanaf de sprankelende ouverture, die een jachtpartij oproept, uiteraard met hoorns. De bezetting omvat verder strijkers, dubbele blazers (hobo, traverso, fagot), slagwerk en basso continuo. De opera bulkt van de instrumentale pareltjes, ook in de begeleiding van de zangpartijen. Meer dan ooit zijn de dansen alomtegenwoordig, niet minder dan veertig in totaal, in een bewonderenswaardige verscheidenheid aan types en expressieve nuances.

Ronduit spectaculair zijn de *Orage, tonnerre et tremblement de terre* en de *Suite des vents* wanneer op het einde van het derde bedrijf Alphise wordt ontvoerd! In de recitatieven, aria's en koren valt de melodische rijkdom op, met, uiteraard, een uiterste respect voor de correcte declamatie. Italiaanse invloed is wel duidelijk merkbaar in enkele uitgebreide airs, zogenaamde ariettes, waarin Rameau zelfs de virtuositeit niet schuwt (*Un horizon serein, Que l'amour embellit la vie* en *Mon pouvoir doit servir au bonheur*).

Met *Les Boréades* zette Rameau een briljant eindpunt aan een theatercarrière van dertig jaar. In de muziekgeschiedenis blijft hij onomstreden een eersterangscomponist van muziek voor het Franse theater, evenwaardig aan wat Haendel betekent voor de Italiaanse opera en het Engelse oratorium en Bach voor de Duitse cantate en passie.

Ignace Bossuyt

Vandaag voordeelprijs publicatie: 15 € ipv 29,90 €

Jean-Philippe Rameau 1683-1764 . Een kennismaking

Ignace Bossuyt

Eerste monografie in het Nederlands over het oeuvre van Jean-Philippe Rameau

Reinoud Van Mechelen

Reinoud Van Mechelen begon als kind te zingen in het kinderkoor Clari Cantuli en het jeugdkoor Clari Cantus. In 2007 nam hij, twintig jaar oud, deel aan de *Académie Baroque Européenne d'Ambronay* onder leiding van Hervé Niquet. Enkele jaren later, in 2011, werd hij geselecteerd voor *Le Jardin des Voix* van William Christie en Paul Agnew, waarna hij al snel uitgroeide tot een vaste solist bij Les Arts Florissants. In 2012 studeerde hij af aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel (klas van Dina Grossberger), en in 2017 won hij de prestigieuze Caecilia-prijs voor "Jonge Muzikant van het Jaar", uitgereikt door de Unie van de Belgische Muziekpers. Van Mechelen wordt regelmatig uitgenodigd als solist door vooraanstaande barokensembles zoals Collegium Vocale Gent, Le Concert Spirituel, Le Concert d'Astrée, Les Talens Lyriques, Le Poème Harmonique en B'Rock.

In 2016 richtte hij samen met fluitiste Anna Besson het ensemble *a nocte temporis* op. Hun eerste opname, *Erbarme Dich*, werd gevolgd door onder meer de trilogie rond de Franse haute-contre en *Céphale et Procris*, de opera van Élisabeth Jacquet de la Guerre. In 2025 verschenen *Pygmalion & Zémide* en twee Mozart-albums met concertaria's en fluitconcerti, die alle drie met een Diapason d'Or werden bekroond. In 2026 volgde *Médée et Jason*, een opname van het vrijwel onbekende werk van J.F. Salomon, dat meteen werd onderscheiden met een Diapason Découverte. Binnen het ensemble treedt Van Mechelen op als dirigent en artistiek leider, en zingt hij geregeld solopartijen. *a nocte temporis* viert in 2026 zijn tiende verjaardag met o.m. een internationale tournee en een cd-opname van *Les Boréades*, meesterwerk van Jean-Philippe Rameau.

Reinoud Van Mechelen zong reeds vele hoofdrollen in prestigieuze operahuizen zoals de Opéra de Paris (Mercure, Jason, Castor), Staatsoper Unter der Linden in Berlijn (Hippolyte, Jason), Opéra Comique (Hippolyte, Titon), De Munt (Tamino), Théâtre des Champs-Élysées, Operaballet Vlaanderen (Ferrando, Pylade, Don Ottavio), Opéra de Toulon (Nadir), Opéra de Bordeaux (Dardanus), Opernhaus Zürich (Jason), Opéra de Genève (Castor) en nog veel meer. In oktober 2026 vertolkt hij Tarare in Salieri's *Tarare* in de Opéra Royal de Versailles. Hij zal in juni 2027 de titelrol in Mozarts *Idomeneo* voor zijn rekening nemen in de Staatsoper Unter der Linden in Berlijn onder leiding van Simon Rattle.

Ook op het concertpodium is Reinoud Van Mechelen erg aanwezig. Zo vertolkte hij de rol van evangelist bij onder meer het Koninklijk Concertgebouworkest en Les Arts Florissants o.l.v. William Christie, Collegium Vocale Gent o.l.v. Philippe Herreweghe en het Royal Liverpool Philharmonic o.l.v. Paul Agnew. In maart 2027 zingt hij de evangelistenpartij in de Mattheüspassie op een Europese tournee met het Freiburger Barockorchester o.l.v. Simon Rattle. Aansluitend zal hij de evangelistenpartij én de muzikale leiding op zich te nemen in de Johannespassie op een Europese tournee met zijn eigen ensemble *a nocte temporis* en het Chœur de chambre de Namur. Met een stevige verankering in het barokrepertoire ontwikkelt Van Mechelen intussen, zowel solistisch als met zijn ensemble, een groeiende aanwezigheid in het klassieke en romantische repertoire.

a nocte temporis

Na vele jaren als solist bij dirigenten als William Christie, Philippe Herreweghe, Simon Rattle, René Jacobs en andere internationaal gerenommeerde chefs, richtte Reinoud Van Mechelen in 2016 samen met fluitiste Anna Besson het ensemble a nocte temporis op. Met dit ensemble willen zij hun kunst en gedeelde muzikale visie ten volle tot uitdrukking brengen via een historisch geïnformeerde benadering. Gedreven door een gezamenlijke passie willen Anna en Reinoud onbekende parels uit het Franse en Europese barokrepertoire onder de aandacht brengen, waarbij de dialoog tussen stem en fluit een bijzondere plaats inneemt. Sinds de oprichting werd het ensemble uitgenodigd in toonaangevende concertzalen en festivals in Europa (Frankrijk, Duitsland, Nederland, Groot Brittannië, Italië, Litouwen, Oostenrijk) en daarbuiten (China, Canada).

a nocte temporis werkt nauw samen met prestigieuze labels Alpha Classics en Château de Versailles Spectacles. Hun releases werden rijkelijk bekroond, met onder meer een CHOC de l'Année (Classica), de Grand Prix International Charles Cros, zeven Diapasons d'Or (waaronder een Diapason d'Or de l'Année 2025), vier Diamants d'Opéra Magazine, de Preis der deutschen Schallplattenkritik, de Prix Caecilia voor beste opname en de Best Classical Music Album 2022 toegekend door Gramophone Magazine.

Het ensemble begon zijn geschiedenis met kamermuziekprojecten en blijft dit repertoire verkennen. Sinds 2018 heeft a nocte temporis zich verder ontwikkeld en meerdere programma's voor solisten en orkest gerealiseerd, waarin Reinoud zowel zingt als dirigeert. Zo was het ensemble te horen in de trilogie rond de haute contre stem: Dumesny, haute contre de Lully (2018), Jéliote, haute contre de Rameau (2020) en Legros, haute contre de Gluck (2023).

Het orkest werkt regelmatig samen met gerenommeerde koren zoals het Choeur de Chambre de Namur (Te Deum van Charpentier; Céphale et Procris van Élisabeth Jacquet de la Guerre; Pygmalion & Zémide; Médée et Jason van J.F. Salomon) en Vox Luminis (Orphée aux enfers van Charpentier). Sinds 2023 brengt a nocte temporis Bachs Johannespassie, met Reinoud als dirigent en Evangelist.

Hun recente releases, Mozart Concert Arias (Alpha Classics, 2025), Complete Flute Concertos van Mozart (Alpha Classics, 2025) en Pygmalion & Zémide (Château de Versailles Spectacles & CMBV, 2025), werden bekroond met een Diapason d'Or. Tot de recente projecten behoort ook de cd-opname van de vergeten en opnieuw tot leven gewekte Médée et Jason van Salomon (Château de Versailles Spectacles, 2026) die een Diapason Découverte ontving.

In 2026 viert a nocte zijn tienjarig bestaan met onder meer een internationale tournee en de opname van Les Boréades van Jean-Philippe Rameau.

a nocte temporis geniet de genereuze steun van Aline Foriel-Destezet, de Vlaamse Overheid en de Stad Leuven.

Chœur de Chambre de Namur

artistieke leiding : Leonardo García-Alarcón

Sinds de oprichting in 1987 zet het Chœur de Chambre de Namur zich actief in voor de herwaardering van het rijke muzikale erfgoed van zijn regio, met bijzondere aandacht voor componisten als Orlando di Lasso, Jacques Arcadelt, Pierre de Manchicourt, Philippe Rogier, Henri Du Mont, François-Joseph Gossec en André-Modeste Grétry. Tegelijk verkent het ensemble de grote meesterwerken uit het internationale koorrepertoire.

Door de jaren heen was het koor te gast op toonaangevende festivals in Europa en werkte het samen met vooraanstaande dirigenten zoals Christophe Rousset, René Jacobs, Alexis Kossenko, Julien Chauvin, Reinoud Van Mechelen, Gergely Madaras en Leonardo García Alarcón, die sinds 2010 instaat voor de artistieke leiding.

Het ensemble bouwde ook een indrukwekkende discografie uit, die geregeld werd bekroond door pers en vakjury's, met onder meer onderscheidingen en nominaties van de Victoires de la Musique Classique, Diapason d'Or, Gramophone, ICMA en de Belgische muziekers.

Daarnaast ontving het prestigieuze prijzen zoals de Grand Prix de l'Académie Charles Cros en de Prix de l'Académie Française. Het repertoire van het koor reikt van de middeleeuwen tot vandaag en omvat zowel religieuze muziek als oratoria, opera en operette.

Chœur de Chambre de Namur geniet de steun van de Fédération Wallonie-Bruxelles en van de Stad Namen.

Solisten

Gwendoline Blondeel is een Belgische sopraan, opgeleid aan het IMEP in Namen en laureate van de Académie de La Monnaie in Brussel. Internationaal brak ze door als Aurore in *Titon et l'Aurore* onder leiding van William Christie in de Opéra-Comique in Parijs. Ze geldt als een veelgevraagde vertolkster van het repertoire uit de 17e en 18e eeuw, maar zingt ook rollen als Lakmé, Olympia en Eurydice. Ze werkte samen met dirigenten als William Christie, Leonardo García Alarcón, Diego Fasolis, Christophe Rousset en Alexis Kossenko, en trad op in grote zalen en operahuizen in Parijs, Berlijn, Amsterdam, Hamburg, Madrid en Versailles. Daarnaast is ze actief op cd met diverse barok- en opera-opnames wereldwijd.

Lore Binon is een Belgische sopraan die haar muzikale loopbaan begon als violiste en later zang studeerde in Brussel, Barcelona en Amsterdam. Ze brak door in Mozartrollen als Barbarina en Pamina en bouwde sindsdien een veelzijdige carrière uit in opera, oude muziek en hedendaags repertoire. Ze werkte met toonaangevende dirigenten en orkesten, waaronder Philippe Herreweghe, René Jacobs en het Budapest Festival Orchestra, en trad op in grote zalen zoals het Concertgebouw en de Elbphilharmonie. Daarnaast is ze actief in muziektheater en kamermuziek, met een bijzondere liefde voor Lied en hedendaagse creaties. Ze is medeoprichter van Revue Blanche en ontving onder meer de KLARA Award voor Jong Talent. In seizoen 2025-2026 werkt ze mee aan producties in Versailles, Bachcantates en tournees met Ictus en Il Gardellino

Robert Getchell is geboren in de Verenigde Staten, waar hij zijn muzikale opleiding begon. Vervolgens volgde hij de masteropleiding aan het Centre de Musique Baroque de Versailles en vervolmaakte hij zich bij Margreet Honig aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. Als solist werkt hij regelmatig samen met vooraanstaande ensembles zoals Orchestre des Champs-Élysées, Les Talens Lyriques, Le Concert des Nations, Collegium Vocale Gent, Akademie für Alte Musik Berlin en Gli Angeli Genève. Daarnaast is hij lid van The Kraken Consort. In het barokopera-repertoire vertolkte hij talrijke rollen in werken van Lully, Rameau, Monteverdi en Händel, onder leiding van dirigenten als Christophe Rousset, Hugo Reyne en Jean-Claude Malgoire.

Sinds 2005 bouwt **Tomáš Král** aan een internationale carrière in de oude muziek en opera. Hij werkte samen met vooraanstaande ensembles als Collegium Vocale Gent, Vox Luminis, Holland Baroque, B'Rock Orchestra, Collegium 1704 en Wrocław Baroque Orchestra, en trad op in zalen en festivals zoals het Wiener Konzerthaus, Wigmore Hall, BOZAR, het Festival de Salzbourg, Prague Spring en de oude muziekfestivals van Brugge en Utrecht. Zijn operarepertoire omvat rollen in werk van Mozart, Monteverdi, Händel, Purcell, Vivaldi en Janáček. Recente en komende hoogtepunten zijn onder meer producties van L'Orfeo, Octavia, Il Venceslao, Griselda en Dardanus. Ook als concertzanger is hij veelgevraagd in Bachrepertoire. In 2022 verscheen zijn eerste soloalbum, Kings in the North.

Philippe Estèphe, afkomstig uit een muzikale familie, begon zijn carrière in het Mozartrepertoire met rollen als Don Giovanni, Guglielmo en Papageno op diverse Franse operapodia. Ook in Rossini vertolkte hij opvallende partijen, waaronder Dandini, Taddeo en Raimbaud. Later legde hij zich vooral toe op het Franse repertoire, met rollen als Frédéric in Lakmé, Brétigny in Manon en Sparck in Fantasio. Daarnaast voelt hij zich sterk aangetrokken tot de barokmuziek. Zo zong hij Ubalde in Glucks Armide onder leiding van Christophe Rousset, met wie hij meerdere Lully-opnames maakte. Hij werkt geregeld samen met ensembles als Le Concert Spirituel, Les Surprises, Orfeo Orchestra en a nocte temporis. Zijn discografie omvat onder meer Fauré, Debussy en uitgaven van Palazzetto Bru Zane.

Lisandro Abadie, bas-bariton uit Buenos Aires, begon zijn zangstudie in Argentinië en zette die voort aan de Schola Cantorum Basiliensis en de Musikhochschule Luzern. In 2006 ontving hij de Edwin Fischer-prijs. Hij werkte met dirigenten als William Christie, Jordi Savall, Paul Agnew, Giovanni Antonini, Fabio Bonizzoni, Vincent Dumestre en Hervé Niquet. Als solist trad hij op met ensembles zoals Les Arts Florissants, Collegium 1704, Orchestra of the Age of Enlightenment, Les Talens Lyriques, Le Poème Harmonique en La Risonanza. Daarnaast musiceert hij geregeld met luitiste Mónica Pustilnik en pianist-componist Paul Suits. Zijn uitgebreide discografie omvat werken van onder meer Handel, Marais, Monteverdi en Pasquini. Sinds 2019 geeft hij les aan de Schola Cantorum in Bazel.

a nocte temporis

— 10 JAAR —

CONTIUS
FOUNDATION

Scan me!

Vier mee 10 jaar a nocte temporis!

De Contius Foundation nodigt je uit op **zondag 7 juni om 16.00 u.** in de Sint-Michiel Vredeskerk te Leuven, waar a nocte temporis het programma "Erbarme Dich" brengt met de originele bezetting van de geprezen cd-opname die tien jaar geleden uitkwam.

Met Reinoud Van Mechelen (tenor), Anna Besson (traverso), Ronan Kerna (cello) en Benjamin Alard (orgel).

Met jouw ticket voor Les Boréades krijg je **20% korting** voor dit verjaardagsconcert – gebruik de code '**ANOCTE10**'!

30CC
leuven

FESTIVAL

ZOMER VAN SINT-PIETER

middagen vol klassiek
1 juli > 28 augustus 2026

INFO & TICKETS

www.zomervansintpieter.be